

Annuleer de uitnodiging aan Reza Pahlavi, de zoon van een dictator

Geachte heer David McAllister en mevrouw Roberta Metsola,

In 1965, tijdens de dictatuur van de sjah, werd in Iran de PMOI opgericht door drie Iraanse intellectuelen. Hun doel was democratie in Iran. De sjah liet de leiders van de PMOI arresteren en de drie oprichters en twee andere leiders executeren. Massoud Rajavi ontkwam later aan de executie omdat Kazem Rajavi een internationale campagne was gestart om het leven van zijn broer Massoud te redden.

Toen Khomeini op 1 februari 1979 in Iran aankwam, was Massoud Rajavi nog maar net vrijgelaten onder druk van de publieke opinie. Massoud Rajavi en de PMOI kwamen al snel in conflict met Khomeini en zijn handlangers. Khomeini's islamitische dictatuur stond lijnrecht tegenover de idealen van de PMOI. Op 20 juni 1981 onthulde Khomeini zijn ware aard. De PMOI had de bevolking opgeroepen tot een massaal protest tegen mensenrechtenschendingen in Iran en voor politieke vrijheid en de vrijlating van duizenden politieke gevangenen. De bevolking reageerde massaal op deze oproep. Enorme menigten verschenen in veel steden. De demonstratie in Teheran bracht maar liefst 500.000 mensen bijeen. Khomeini gaf het bevel om op de menigte te schieten en liet tienduizenden tegenstanders vermoorden.

In 1984 woedde de oorlog tussen Iran en Irak. Saddam Hoessein had Iran aangevallen. De Iraniërs slaagden erin de Irakezen terug te dringen, maar Khomeini wilde meer. Hij wilde Jeruzalem bereiken via Karbala in Irak. Onder leiding van Massoud Rajavi kwam het Iraanse verzet met een voorstel om de oorlog tussen Iran en Irak te beëindigen. Het Iraanse verzet (NCRI) was in 1981 opgericht nadat Khomeini de rechtsstaat had vernietigd. In 1985 bracht het Europees Parlement een verklaring uit waarin het de mensenrechtenschendingen in Iran veroordeelde en zijn steun uitsprak voor het vredesplan en het Iraanse verzet (NCRI en PMOI). In 1986 bracht het Europees Parlement opnieuw een verklaring uit waarin het zijn steun uitsprak voor het vredesplan van Massoud Rajavi, de leider van het Iraanse Verzet.

In het licht van deze geschiedenis begrijp ik niet waarom het Europees Parlement de zoon van de voormalige sjah, Reza Pahlavi, heeft uitgenodigd. Waarom keert het Europees Parlement zich af van de NCRI en wil het de zoon van een wrede dictator steunen? Wat heeft dat te maken met mensenrechten en goed bestuur? De NCRI is tegen de doodstraf, maar een aanhanger van Pahlavi plaatste op X een oproep om leden van de PMOI op te hangen. Dat is precies wat er momenteel in Iran gebeurt. Is er werkelijk zo'n groot verschil tussen de dictatuur van de moellahs en een toekomstige regering onder de zoon van de voormalige sjah? Ik dring er bij u op aan de ontmoeting met Reza Pahlavi te annuleren. Waarom spreekt het Europees Parlement niet zijn steun uit voor de NCRI, net als in 1985 en 1986?

Albert Welleweerd, 7 april 2026